

Albatroz

OKTOBER/NOVEMBER 2006

**HØSTENS
MARITIME
MOTE**

MED LIDENSKAP FOR
RENOVERING

VOLVO OCEAN RACE
ET TILBAKEBLIKK

TEST

**JEANNEAU
SUN ODYSSEY**

En av verdensnyhetene lansert på denne messen: Jeanneau's Sun Odyssey 39i med ny konstruksjonsmetode.

SALONA – NY BÅTTYPE FRA KROATIA

NorYachting AS ved Bjørn Inge Karlsen.

Båtene er smekre i fasong og egner seg godt i regatta som på tur.

Salona 37 har den spesielle egenskapen å ha en innvendig ramme av rustfritt stål.

Som avbildet: Salona 40 med en stolt Bjørn Inge Karlsen – som er meget fornøyd med sine båter.

Selger Bjørn Inge Karlsen fra Nor Yachting as er meget fornøyd med sine nye Kroatiskke Salona'er. Her en Salona 40.

BENETEAU - FIRST 34,7 - MED VEKT PÅ SEILEGENSKAPENE

Normar i Son introduserer nyheten First 34,7, designet av Farr Yacht Design.

Hovedvekt på seilegenskapene. Her benyttes også infusjons-teknologi. Dette gir en lett og sterk konstruksjon. Cockpit er ergonomisk utformet med et meget stort ratt. Under dekk er lugarene plassert akter og toalettrommet forut. Lekker innredning i lyst treverk, med et stort kartbord.

Beneteau har også lansert to verdensnyheter Oceanis 40 og Oceanis 46. Disse vil vises under Norgespremieren og åpningen av Normar's nye lokaler i Son 14 og 15. oktober 2006.

Årets First 34,7 med sin uttrekkbare karbon-baugspyd.

DRAGON FLY 920 – ET LEKETØY FOR HELE FAMILIEN.

"Ole Petter Pollen" viser stolt frem sin nysolgte båt.

En frisk homeopat fra Lier har kjøpt båten og valgt å kalle den "Homeopati". Han og hans familie har visstnok hatt en flott sommer i den nye trimaranen.

De har også vakt stor oppsikt i havner nedover kysten. Det er en ypperlig turbåt for familien og et særegent leketøy under fart og regatta. Den danske trimaranen på 31 fot sies å være svært familievennlig.

Man kan på kort tid slå inn "vingene" å gjøre båten smal. Og med senkekjøl som gjør at man nærmest kan dra opp båten på stranda. ■

Den nye trimaranen har vakt stor oppsikt i havner nedover kysten.

*Fiskardho, som ble skånet for jord-
skjelvet i 1953, er et must.*

Når vi tar den siste svingen mot styrbord, dukker det opp to master helt innerst i den smale viken vi nå har kommet til. Mannskapet der viser hvor vi kan legge oss. Vi senker ankeret fra baugen ved hjelp av det elektriske ankerspillet, og setter gummibåten på vann slik at vi kan komme oss i land og feste akterfortøyningen.

Nå er det på høy tid å nyte det fantastiske paradiset vi har havnet midt oppi. Barna er ikke lenger så tålmodige – nå skal det bades. Og joda, også vi voksne lokkes raskt ut i det klare, azurblå vannet som med en temperatur midt på 20-tallet, er den beste tumleplass man kan ønske seg.

Naturhavn

Vi sitter og nyter stillheten i den bekmørke natten, roen senker seg og alle bekymringene vi hadde før vi dro hjemmefra, har forduftet.

Greshoppene finnes i et stort antall og i alle størrelser.

Vi var veldig spente på hvordan båten ville fungere. Ville vi klare å navigere her nede? Hvor mye bagasje skulle vi ha med? Ville vi klare oss uten å kunne språket? Spørsmål var det nok av, men de forsvant bokstavelig talt i den lune sommernatten.

Båten er leid via det firmaet SunWay, som helt siden vi bestilte turen, har sendt oss utførlig og fullstendig oppdatert informasjon. Selve overleveringen av båten, en Bavaria 44, stod Kiriacoulis for, og det på en svært grundig og profesjonell måte.

'VI BLIR BEGEISTRET FOR DEN AVSLAPPEDE STEMNINGEN INNE I DE LUNE NATURHAVNENE'

Vi voksne sitter derfor i den lune greske natten og nyter en kald drink med en visshet om at det vi nå opplever, er starten på en lykkelig ferie. Vi legger om våre vanlige ferievener og endrer derfor allerede nå planene, slik at vi ikke skal seile så langt hver dag, men heller ta to eller flere småturer på 5-10 sjomil og legge inn masse badepauser i det turkisgrønne vannet – som har en sikt på 15-18 meter under vann.

Flåteseilas

Vi blir så begeistret for den avslappede stemningen inne i de lune naturhavnene som det er så mange av i dette området, at vi også prøver å finne en av disse til vår neste overnatting. Vi lykkes med å finne en bukt på den sørøstlige siden av Kastos. Her ser vi ut til å være veldig godt beskyttet mot den sterke nordvesten, som starter om ettermiddagen og først kulminerer om kvelden, da det kan blåse opp til ca. 10 m/s. Bukta er omgitt av rundt 1000 meter høye klipper, men det viser seg at de bøyer vinden av så mye at det blåser en østlig vind inn gjennom bukta vi har funnet for natten – selv om vinden som antatt står i nordvest ute på havet. Det er imidlertid ikke noe problem å finne ly, og alle våre betenkeligheter forsvinner når en flåte på åtte båter nærmer seg. Alle skal kaste anker, sette båter på vann og fortøye på samme sted på mindre enn 15 minutter. Det gir god underholdning til grillmaten som vi holder på å tilberede om bord på båten.

Fiskardho – grekernes svar på Skagen

Neste dag seiler vi av gårde tidlig om morgenen. Vi vil vestover til grekernes svar på Skagen, Fiskardho, og vil gjerne være fremme før vinden blir for sterk. Underveis kan vi fornemme suset av den greske mytologien når vi passerer Ithaca. Det er her restene av Odysseus' palass ligger. Vi foretrekker imidlertid å la dette opplagte utfluktmålet vente til senere siden SunWay har rådet oss til å komme frem tidlig til Fiskardho hvis vi skal få plass i havnen. Selve innseilingen til den beskyttede bukta, som byen er bygget rundt, kan være litt vanskelig å få øye på når man ankommer. Som ved anløp i havner i den norske og svenske skjærgården, åpenbares innseilingen først når man kommer helt tett på.

Vi blir ikke skuffet

Hvor ofte hender det egentlig at virkeligheten overstiger forventningene? For oss skjer det svært sjelden. Derfor er gleden enda større når det endelig skjer. Det er dette vi opplever i Fiskardho.

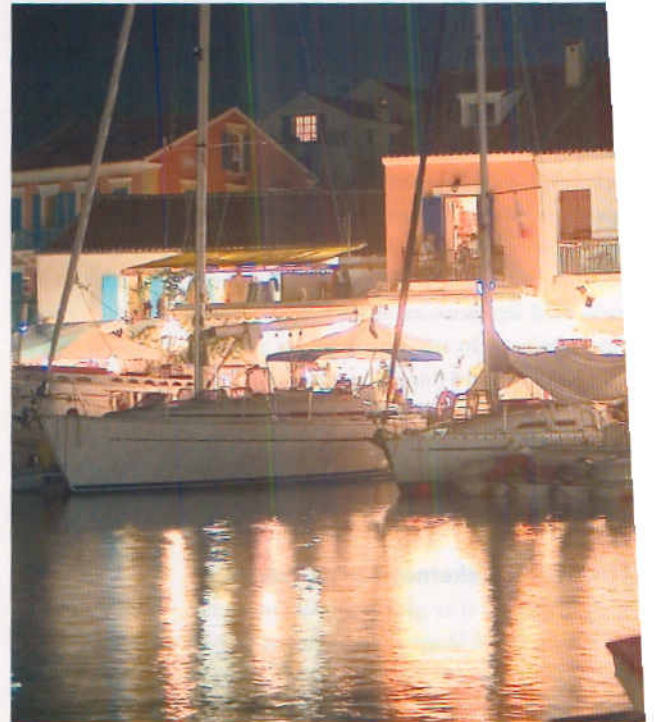
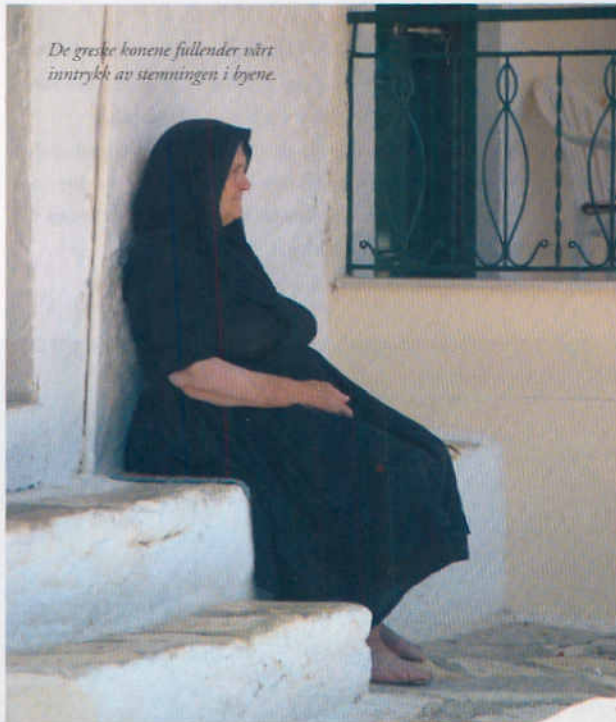
I denne byen, som slapp heldig fra det altødeleggende jordskjelvet i 1953, opplever vi en helt spesiell stemning. Byen er veldig liten. Ja, det er nesten slik at den kun består av havneområdet med alle tavernaene samt et par gater i bakkant.

Fra Spartakhorí er det fantastisk utsikt over hele den nordlige delen av området.

Man trenger hele tiden skygge for den sterke solen.

Bygningene er malt i de karakteristiske pastellfargene som vi så ofte forbinder med Hellas, og i havna er det mye leven. Om morgenen leverer de maleriske fiskebåtene ferske varer til fiskerestaurantene, som fullender det pittoreske inntrykket av byen om ettermiddagen.

Havnepolitiet kommer

Når vi kommer tilbake til båten, etter at vi har badet på stranden like bak ved kirken, blir vi kontaktet av en uniformert herremann som presenterer seg som havnepolitiet. Han vil gjerne se oss oppe på havnekontoret, som er lett gjenkjennelig med et gresk flagg vaiende utenfor bygningen. Vi skal ha med oss båtens papirer og passene våre.

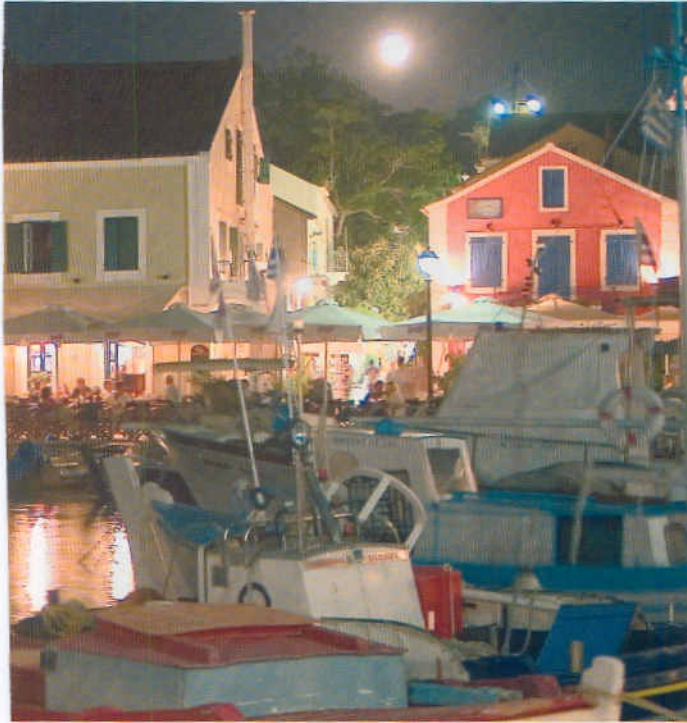
Det blir litt venting på kontoret, siden gjesten før oss tydeligvis ikke har papirene i orden og må ut med flere hundre euro i avgifter og bøter. Det er derfor med en viss spenning vi ser hvordan papirene våre blir gjennomgått. Vi svarer på spørsmål om hvor mange vi er om bord, hvilken havn vi kommer fra og hvilken havn vi skal til etterpå. Offiseren fyller ut det greske skjemaet, som stemples behørig, og alt ser veldig grundig ut. Alt i alt er vi på havnekontoret i rundt 30 minutter.

Det hele ender opp i den flotteste havnekvitteringen vi noen sinne har kommet i besittelse av. I tillegg krever grekerne et havnegebyr, som etter mange og lange utregninger kommer opp i den svimlende sum av 1,76 euro for en 44 fots båt med åtte personer om bord!

Et godt sted for seilende turister

Vi velger å innta kveldsmåltidet ombord i cockpiten, der vi har den flotteste panoramautsikt over det opplyste havneområdet. Samtidig gleder vi oss over hvor heldige vi er når vi seiler rundt i området.

Vi blir stadig betatt av de fantastiske panoramaene.

Fiskardho, som ligger på Kefalonia, en av de ytterste øyene i den skjærgården, er et av de stedene det er dyrt og vanskelig å besøke hvis man ikke har egen båt.

Så rulles seilene ut

Neste dag står den svake vinden som forventet fra nordøst om formiddagen, og det gjør det mulig å rulle genuaen og rullestorseilet ut og endelig seile på ordentlig! Vi må bare venne oss til at båten fra Kiriacoulis er en typisk cruisingbåt, der alt er optimalisert til å gjøre livet behagelig under de forholdene man seiler under her nede. Det betyr bl.a. at rullestorseilet ikke er forsynt med seilpinne, og som følge av dette ikke har noen kappe. Det gjør litt "vondt" å se på, men rullestorseilet er funksjonelt, og heldigvis ser vi ikke så mye til det siden det helt uunnværlige solseilet hindrer sikten.

Sirkus

På vei tilbake mot Marina Levkas kommer vi plutselig inn i et område der det vrirler av badeturister i fallskjerm som trekkes etter motorbåter, en mengde småbåter med gjennomomsiktig glassbunn samt turistbåter utformet som piratskip. Det ser ut til at de kan velte når som helst. Vår følelse av å ha hele dette øyriket for oss selv forsvinner som dugg for den sterke middelhavssolen når vi nærmer oss Nidri på Levkas.

Herfra går det en masse turer ut med all verdens reisebyråer, og det setter sitt preg på hele området i en radius på 4-5 sjømil. Vi velger på tross av all denne aktiviteten å avlegge Spartakhor i på Meganisi et besøk.

Det er vanskelig å komme seg i seng når kveldstemningen senker seg.

Vi er i ferd med å bli veldig drevne til å legge til på middelhavsk manér, der man lar ankeret gå fra baugen og deretter foretar en "baklengs" tillegging slik at det blir enkelt å stige i land og om bord igjen.

Det er til stor hjelp når en vennlig kaptein på en av turistbåtene i havnen gjør oppmerksom på at vi ikke må kaste ut ankeret her da man på grunn av den store vanndybden helt inn til land nylig laget fortøyningsplasser. Dermed slipper man kaoset fra tidligere, da ankrene ikke fikk skikkelig feste i bunnen.

En hard oppstigning til Spartakhor i

Etter tre kvarters vandring opp langs de svingete fjellveiene til selve byen, der vi drikker opp alt vannet vi har med, belønnes den harde turen med en fantastisk utsikt over området. Vi kan se hele den nordlige delen av dette vakre øyriket.

Selve byen Spartakhor i skuffer heller ikke. Vi kan kose oss med å vandre rundt i gatene og smugene som snor seg rundt i den lille byen. Her sitter de gamle greske konene og lar livet passere mens vi nyter deres tilstedeværelse, som befester vårt positive inntrykk av den idylliske byen.

Aristotle Onassis' øy: Skorpis

På vei tilbake til utgangspunktet, Marina Levkas, legger vi inn en badepause ved Skorpis, øya som Jackie og Aristotle Onassis eide. Øya er stadig i familiens eie og vedlikeholdes i dag av en betydelig stab, som ut over å holde øya ren og pen, også sikrer at nysgjerrige ikke får adgang til å se dagens tilstand på stedene der jetsetlivet utspant seg tidligere. Stedet er imidlertid ennå et populært mål for vår tids rikfolk.

Badepausen ved Skorpis blir ikke den siste på vår ferd rundt blant de jonske øyer. Vi seiler en uke til i det naturskjønne farvannet, der

vi i løpet av seilasen kun ser ett eneste sjømerke. Det har imidlertid ikke vært noe problem, for hovedregelen er: Der det er vann, kan man seile. Det er også befriende å tenke på at vi nå har seilt rundt mellom de jonske øyene i en uke uten å komme til ett eneste sted der man har valgt å

anlegge en ny marina i noen av de trivelige byene.

Fortsettelsen på vårt greske eventyr følger i desember/januar-utgaven av Albatroz. ■

'OM MORGENEN LEVERER
DE MALERISKE FISKEBÅTENE
FERSKE VARER TIL
FISKERESTAURANTENE'